31986L0613

19.12.1986 ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ L 359/56

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА
от 11 декември 1986 година
за прилагане принципа на равното третиране на мъжете и жените, които извършващи дейности в качеството на самостоятелно заети лица, включително и в сектора на земеделието, както и за закрила на самостоятелно заетите жени по време на бременност и майчинство

(86/613/ЕИО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност и по-специално членове 100 и 235 от него,

като взе предвид предложението на Комисията [1],

като взе предвид становището на Асамблеята [2],

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет [3],

като има предвид, че в своята Резолюция от 12 юли 1982 г. за насърчаване на равните възможности на жените [4], Съветът одобри общите цели на Съобщението на Комисията, отнасящо се до новата Програма за действие на Общността за насърчаване на равните възможности на жените (1982 - 1985 г.) и изрази волята си за прилагане на подходящи мерки за постигането на тези цели;

като има предвид, че действие 5 от горепосочената програма засяга прилагането на принципа на равно третиране на самостоятелно заетите жени, включително и тези, които работят в сектора на земеделието;

като има предвид, че прилагането на принципа за равно заплащане на мъжете и жените, изложен в член 119 от Договора, съставлява неразделна част от изграждането и функционирането на Общия пазар;

като има предвид, че на 10 февруари 1975 г. Съветът прие Директива 75/117/ЕИО за сближаване на законодателството на държавите-членки относно прилагането на принципа за равно заплащане на мъжете и жените [5];

като има предвид, че що се отнася до другите аспекти на равното третиране на мъжете и жените, на 9 февруари 1976 година Съветът прие Директива 76/207/ЕИО относно прилагането на принципа на равно третиране на мъжете и жените, по отношение на достъпа до заетост, професионалната квалификация и развитие и условията на труд [6], и на 19 декември 1978 г. прие Директива 79/7/ЕИО относно постепенното прилагане на принципа на равно третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване [7];

като има предвид, че що се отнася до лицата, които извършват в качеството на самостоятелно заети лица дейност, в която са заети и техните съпрузи, прилагането на принципа на равно третиране следва да се осъществява чрез приемането на подробни разпоредби, които да отговарят на специфичните случаи на тези хора;

като има предвид, че продължават да съществуват различия между държавите-членки в тази област; като има предвид, че следователно е необходимо да се сближат националните законодателства, с оглед прилагането на принципа на равно третиране;

като има предвид, че в някои отношения Договорът не предоставя необходимите правомощия за извършване на конкретни действия;

като има предвид, че прилагането на принципа на равно третиране не накърнява разпоредбите относно защитата на жените по време на бременност и майчинство,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

РАЗДЕЛ I

Цели и приложно поле

Член 1

Целта на настоящата директива е да осигури в съответствие със следващите разпоредби прилагането в държавите-членки на принципа на равно третиране на мъжете и жените, които извършват дейност в качеството на самостоятелно заети лица или допринасят за извършването на подобна дейност, по отношение на аспектите, които не са покрити от Директиви 76/207/ЕИО и 79/7/ЕИО.

---

(1) ОВ C 113, 27.4.1984 г., стр. 4.
(2) ОВ C 172, 2.7.1984 г., стр. 90.
(3) ОВ C 343, 24.12.1984 г., стр. 1.
(4) ОВ C 186, 21.7.1982 г., стр. 3.
(5) ОВ L 45, 19.2.1975 г., стр. 19.
(6) ОВ L 39, 14.2.1975 г., стр. 40.
(7) ОВ L 6, 10.1.1979 г., стр. 24.

Член 2

Настоящата директива обхваща:

а) самостоятелно заетите лица, тоест всички лица, които развиват доходоносна дейност за своя сметка в съответствие с условията, предвидени в националното законодателство, включително и земеделските работници и лицата, упражняващи свободни професии;

б) техните съпрузи, които не са нито работници или служители, нито съдружници, а редовно и в съответствие с условията на националното законодателство, участват в дейностите на самостоятелно заетото лице, като изпълняват същите или помощни задачи.

Член 3

За целите на настоящата директива, принципът на равно третиране означава, че не се допуска каквато и да е дискриминация, основана на пола, пряко или непряко, в частност чрез позоваване на брачното или семейно положение.

РАЗДЕЛ II

Равно третиране на самостоятелно заетите мъже и жени - положение на съпрузите, които нямат професионален статут на самостоятелно заети лица - защита по време на бременност и майчинство на самостоятелно заетите жени или на съпругите на самостоятелно заетите мъже

Член 4

По отношение на самостоятелно заетите лица, държавите-членки предприемат необходимите мерки за гарантиране отмяната на всички разпоредби, които противоречат на принципа на равно третиране, формулиран в Директива 76/207/ЕИО, и по-специално по отношение на създаването, оборудването и разширяването на предприятие или на започването или разширяването на каквато и да е друга форма на дейност, която се извършва в качеството на самостоятелно заето лице, включително и по отношение на финансовите облаги.

Член 5

Без да се засягат специфичните условия за достъп до определени дейности, които еднакво се прилагат и към двата пола, държавите-членки предприемат необходимите мерки за гарантиране на това, условията за създаване на търговско дружество от съпрузи да не са с по-ограничителен характер от условията за създаване на търговско дружество между лица, които не са в брачна връзка.

Член 6

Когато в дадена държава-членка съществува контрибутивна система за социално осигуряване на самостоятелно заетите лица, то тази държава-членка предприема необходимите мерки, за да могат съпрузите, цитирани в член 2, буква б), които не са защитени от схемата за социално осигуряване на самостоятелно заетите лица, да се включат доброволно в контрибутивната система за социално осигуряване.

Член 7

Държавите-членки следва да проучат при какви условия може да се насърчава признаването на труда на съпрузите, цитирани в член 2, буква б) и, в резултат на това проучване, да обмислят и всички подходящи инициативи за насърчаване на това признаване.

Член 8

Държавите-членки следва да проучат дали и при какви условия самостоятелно заетите жени и съпругите на самостоятелно заетите мъже могат по време на прекъсването на професионалната си дейност поради бременност или майчинство:

— да имат достъп до услуги, осигуряващи временното им заместване, или до съществуващите национални социални услуги, или

— да имат право на парични обезщетения в рамките на схемата за социално осигуряване или на каквато и да е друга система за социална закрила.

РАЗДЕЛ III

Общи и заключителни разпоредби

Член 9

Държавите-членки въвеждат в националните си законодателства необходимите мерки, за да дадат възможност на всички лица, които смятат, че са ощетени поради неприлагането на принципа на равно третиране при извършването на дейност като самостоятелно заети лица, да предявят своите претенции по съдебен ред, след евентуалното сезиране на други компетентни органи.

Член 10

Държавите-членки следят за това мерките, предприети в съответствие с прилагането на настоящата директива, както и разпоредбите, които са вече в сила в тази област, да бъдат предоставени на вниманието на органите, представляващи самостоятелно заетите лица, и на центровете за професионална квалификация.

Член 11

Съветът ще преразгледа настоящата директива, по предложение на Комисията, преди 1 юли 1993 г.

Член 12

1. Държавите-членки въвеждат в сила необходимите законови, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива, най-късно до 30 юни 1989 г.

Ако, обаче, дадена държава-членка трябва да промени законодателството си относно съпружеските права и задължения с цел да се съобрази с член 5 от настоящата директива, то датата, на която тази държава-членка трябва да постигне съответствие с член 5, е 30 юни 1991 г.

2. Държавите-членки незабавно информират Комисията за мерките, предприети в съответствие с прилагането на настоящата директива.

Член 13

Държавите-членки предоставят на Комисията, но не по-късно от 30 юни 1991 г., цялата необходима информация, с цел да ѝ дадат възможност да изготви доклад относно прилагането на настоящата директива, който да внесе в Съвета.

Член 14

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 11 декември 1986 година.

За Съвета

Председател

A. CLARKE